

DÁLE ZVÝŠIT ÚLOHU SPOLEČENSKÝCH VĚD V SOULADU S POŽADAVKY NAŠÍ REVOLUCE V SOUČASNÉM OBDOBÍ

**Beseda s pracovníky oddělení školství a vědy ústředního výboru
Korejské strany práce**

30. prosince 1963

Rád bych se dnes zmínil o několika problémech, které by dnes společenské vědy měly v naší revoluci a výstavbě řešit.

Lze zhruba říci, že revoluční úkoly, které naše strana dosud plnila a i nadále musí plnit, jsou dva. Jedním z nich je socialistická revoluce a budování socialismu v severní polovině naší republiky, druhým jihokorejská revoluce a sjednocení vlasti.

V průběhu tohoto revolučního boje a budovatelské práce jsme v minulosti již vykonali mnoho. Skutečnost, že jsme v revoluci a při výstavbě dosáhli velkých vítězství a úspěchů, je dána tím, že si naše strana vytyčila svou správnou politiku a linii a při jejím provádění projevila originalitu. Naše strana se ovšem při dosavadním vedení revoluce a výstavby řídila obecnými zásadami marxismu-leninismu a v nemalé míře přihlížela k tomu, co zakladatelé marxismu-leninismu vytvořili nebo co uplatnili v praxi. Avšak mezi tím, co jsme vykonali, je mnoho věcí, které naše strana vyřešila originálním způsobem, aplikujíc tvořivě obecné pravdy marxismu-leninismu na historické podmínky a národní zvláštnosti naší země. Některé problémy pak, které v Marxově či Leninově etapě nebyly na pořadu dne, ba vzhledem k podmínkám doby je nebylo možno ani předvídat, jsme promyslili vlastní hlavou a vyřešili vlastními silami.

Jak je všeobecně známo, žil Marx v epoše předmonopolistického kapitalismu a tudíž na základě analýzy tehdejších společenských vztahů vytvořil velké učení marxismu, čímž odzvonil kapitalistické společnosti. Marx však neměl možnost řídit socialistickou revoluci a budo-

vání socialismu v praxi. Lenin vytvořil leninismus, který je marxismem epochy imperialismu, v níž vládl zákon nerovnoměrného politického a hospodářského vývoje kapitalistických mocností, zorganizoval a zmobilizovat dělnickou třídu Ruska a s ní provedl říjnovou socialistickou revoluci. Ta zahájila novou éru ve vývoji dějin lidstva. Avšak i Lenin bohužel skonal brzy po vítězství říjnové revoluce, aniž měl možnost prakticky provádět budování socialismu. Stalin pokračoval v Leninově velkém díle, provedl v Sovětském svazu kolektivizaci zemědělství a prováděl i socialistickou industrializaci. Avšak i Stalin zemřel, aniž se dožil úplného vítězství socialismu a tím spíše aniž vůbec měl možnost přiložit ruku k budování komunismu.

Proto teoretické a praktické problémy, týkající se naší revoluce v období po vítězství socialistické revoluce v naší zemi, bylo nezbytně nutno řešit tvůrčím způsobem po jejich promyšlení převážně vlastní hlavou.

Tak je tomu dnes a ještě více to bude platit do budoucna. Jestliže chceme dosáhnout úplného vítězství socialismu a postupně přejít ke komunismu, musíme se sice i nadále řídit obecnými zásadami marxismu-leninismu, avšak v mnoha otázkách si budeme musit sami razit cestu, po které dosud nikdo nešel. Je důležité, abychom zevšeobecnovali a systematizovali praktické zkušenosti z naší revoluce a výstavby v souladu se zákonitostmi společenského vývoje v naší zemi, vytyčující na tomto základě strategii a taktiku naší revoluce.

V oblasti společenských věd musíme u věcí, které jsme již vyřešili i které nově vytyčujeme, na základě dialekticko-materialistické metodologie marxismu-leninismu teoreticky prokázat, že jsou správné a tvůrčím způsobem postavené, musíme je rozvinout a rozvést. Jen tak budeme moci nalézat nové směry našeho postupu vpřed, jimiž se budeme moci v budoucnu ubírat, jen tak se budeme moci dále rozvíjet.

Což však není skutečností, že v oblasti společenských věd nebyla až dosud teoreticky rozvinuta a rozvedena celá řada otázek, kterých jsme si již dávno všimli a jež jsme vytyčili?

Platí to jak o problému důležitosti práce s lidmi při řízení průmyslu, tak o problému podnikové metody řízení zemědělství. Dali jsme pokyn k sepsání „Nauky o hospodaření v průmyslu“, když jsme se však seznámili s tezemi této knihy, zjistili jsme, že v nich není ani slova o práci s lidmi. Mnohokrát jsme mluvili o tom, že na práci s lidmi je nutno

pohlížet jako na práci základní; když už ani v tezích to nebylo správně, opravili jsme je. Řešení otázky rolnictva a zemědělství po skončení socialistického združstevnění zemědělství je velmi obtížným a složitým problémem, k němuž všechny země přistupují poprvé. My jsme však již vytvořili skvělý systém řízení zemědělství, který umožňuje otázku socialistické vesnice řešit nejsprávnějším způsobem. Naši vědci však stále ještě nejsou schopni hluboce potvrdit správnost a životnost tohoto námi vytvořeného nového systému řízení zemědělství.

Nejednou jsme již mluvili i o několika zásadních otázkách komunistické výchovy a dali jsme i pokyn, aby byla vypracována čítanka komunistické výchovy, z níž se ve škole budou děti učit, avšak čítanka dosud není na světě.

V ekonomii, historiografii, jazykovědě i ve všech dalších oblastech společenských věd je skutečně mnoho otázek, které je nutno teoreticky řešit.

Musíme ve všech oblastech vyjasňovat cestu, kterou nadále půjdeme. Jestliže ji dnes teoreticky nebudeme rozvíjet, nebudeme v budoucnu moci jít dále kupředu.

Problém odstranění rozdílu mezi městem a vesnicí se v oblasti ekonomie dá teoreticky objasnit a i možnost jeho praktického řešení je na obzoru. Rovněž otázku odstranění rozdílu mezi duševní a fyzickou prací je třeba teoreticky i prakticky hluboce prostudovat a objasnit, pokud jde o podmínky, za nichž je jeho řešení možné.

I v oblasti historiografie je ještě mnoho problémů, které je třeba objasnit. Bude třeba plně objasnit i problém vzniku a vývoje kapitalismu v naší zemi. Tento problém je třeba po jednotlivých jeho složkách postupně objasnit v souladu se zákonitostmi vývoje společnosti a teoreticky jej rozvíjet. Historiografie musí objasnit nejen problém vzniku a vývoje kapitalismu, nýbrž i problém starověkého korejského státu Čoson, problém otrokářské společnosti i problém lidských ras. Musí též správně zhodnotit i stoupence tzv. reálných věd (sirhak). I dějiny strany prý jsou v rukopise; je třeba je brzy dokončit.

V oblasti jazykovědy bude třeba energicky postupovat vpřed při úpravě slovní zásoby, jež je základním problémem dalšího rozvíjení korejského jazyka. Jakým směrem bude třeba náš jazyk rozvíjet? Je třeba si stanovit etapy s přihlédnutím k okolnosti, že naše vlast dosud není sjednocena, a nejprve se pustit do úpravy slovní zásoby; po sjed-

nocení bude třeba řešit i problém tvaru našeho písma. Když se podíváme na námi vypracovaný „Slovník korejského jazyka“, zdá se, že větší část tvoří slova, převzatá na základě čínských znaků. Při tvoření nových slov bychom měli vycházet z původních korejských slovních kořenů, rozvíjejíce tak naši řeč, avšak dnes se v mnoha případech nová slova vytvářejí skládáním morfémů, odvozených z čínských znaků. Je třeba též prostudovat otázku tvaru našeho písma, to zda v budoucnu máme nadále používat beze změny toho písma, jakým píšeme dnes. Výslovnost má naše řeč pěknou, tvar písmen však má některé nedostatky.

I o problému sjednocení naší země musíme mít teoretický výzkum, rovněž v oblasti pedagogiky máme mnoho otázek, jež musíme teoreticky i prakticky řešit.

Jestliže tyto rozmanité problémy chceme novým způsobem teoreticky řešit, je velmi důležité, abychom dobře prováděli práci s vědeckými pracovníky a vysokoškolskými učiteli.

V současné době však práci, spojenou s výchovou a ideologickým vyzbrojováním pracovníků v oblasti vědy a školství, s jejich organizováním a mobilizováním, dobře neprovádíme.

Až dosud jsme se převážně věnovali výchově nových vědeckých pracovníků a svěřovali jsme jim studium a řešení problémů, vznikajících v průběhu poválečné obnovy a budování základů socialismu. Nyní se však situace mění. Musíme dále zintenzívnit práci s vědeckými pracovníky bez ohledu na to, zda jde o pracovníky přírodních nebo společenských věd, abychom mohli tvůrčím způsobem řešit množství nových teoretických i praktických problémů, vznikajících v naší revoluci a při naší výstavbě.

Proto je velmi důležité, aby v oblasti vědeckého výzkumu bylo prosazeno čučche. Jen důsledné prosazení čučche umožní správné provádění vědeckého výzkumu v tom zaměření, jaké strana požaduje. Je skutečností, že všechny úspěchy, jichž bylo dosaženo v uplynulých několika letech ve vědeckém výzkumu, se zrodily převážně v průběhu boje za prosazení čučche. Právě o tom svědčí úspěšný výzkum vinalonu.

Musíme nadále se vši energií pevně sjednocovat vědecké pracovníky kolem strany a vyzbrojovat je myšlenkou naší strany o čučche. Tak musíme dosahovat toho, aby všichni vědečtí pracovníci byli důsledně vyzbrojeni přesvědčením: my žijeme na korejské půdě, žijeme ideo-

logií naší strany, teorií naší strany, jí také žít budeme, s poklonkovaním před velkými a s dogmatismem nemáme nic společného.

Jestliže vyzbrojování vědeckých pracovníků a vysokoškolských učitelů ideologií naší strany budeme podceňovat nebo je nebudeme správně provádět, povede to na jedné straně k tomu, že sama vědeckovýzkumná práce neponese řádně své ovoce, ale na druhé straně i k tomu, že z naší mladé generace nebudeme moci vychovat kádry užitečné revoluci. To, zda ze studentů dokážeme vychovat revoluční inteligenci, závisí do značné míry na vědeckých pracovnících a na učitelích, kteří je vedou.

Vědecké pracovníky a učitele budeme nejen musit pevně vyzbrojovat myšlenkou naší strany o čučche, budeme je též musit ještě více zocelovat po stránce organizační.

Dnes máme u nás málo vědeckých pracovníků. Budeme tudíž musit ve větším počtu vychovat vědecké pracovníce a podpořit jejich vývoj.

Za účelem ještě plnějšího řešení úkolů v oblasti společenských věd jsme Ústav společenských věd vyňali z Akademie věd a osamostatnili jako Akademií společenských věd. V budoucnu, až na to bude čas, hodláme uspořádat konferenci o práci v oblasti společenských věd. Chceme si pohovořit s jazykovědci a v souvislosti s otázkou vypracování encyklopedie i s pracovníky v oblasti přírodních i společenských věd. Při té příležitosti pak hodláme promluvit poněkud zevrubněji o konkrétních úkolech, před nimiž společenské vědy stojí.